

Ewangelium. XIII

tre år tigh ath tw ingår i liffuet eenöghdē / ån tw skulle haffua tw öghö och fastas i helwitis eeld.

Lu. xv.

Seer till ath i föracte inghen aff tesse små / ty iach såggher idher / ath theres englar see altid min fadhers ansykte / som är i himblomē Ty ath menniskiones son är kōmen till ath frelsa thz som förtappad war / Zuru synes idher? Om en mēnistia hadhe hundradha fåår / och it aff them fore wilt / offuergissuer hon icke the niyo och niyotiyo på bārgghen / och går bort och söker effter thet som foor wilt / Och hender thet så / ath hon finner thet ighē / Sānerligha såggher iach idhē / hon glādz mera ther offuer / ån ofuer the niyo och niyotiyo som icke foro wild / Så är icke idhar himmelske fadhers wilie / ath någhor aff thesse små skal borttappas.

Lu. xvij.

Men är thet så ath thin brodhē syndar tigh emoot / så gaak och straf fa honom emellan tigh och honom alleena / är thet så han höre tigh / så haffver tw förwerssuat thin brodher / Men hörer han tigh icke / så tagh ån nw medh tigh en eller två / vppå thet all saak skal bestå widh twägga eller treggia witnes oordh / hörer han them icke / så sågh thet ★ kyrkione / hörer han icke kyrkione / så halt honö så som en hedhning och pu- blican / Sānerligha såggher iach idher / Alt thet i bindādes wardhen på iordhenne / thet skal wāra bundit i himblenom / och alt thet i wardhen lösande på iordhenne / thet skal wāra löst i himblenom.

Ytermera såggher iach idher / om så är ath två aff idher kōma offuer eens på iordhenne / om huadh ting thet helst kan wāra som the bidhia om / skal them thet wedherfaras aff minom fadher som är i himblomē Ty ath hwar två eller tree äro försambladhe i mitt näpn / ther är iach mitt ibland them.

Thå steegh Petrus fram till honö och sadhe / Zerre hurw offta skal min brodher syndha emoot mich och iach skal förlāta honom thet? / är siw resor noch? Thå sadhe Ihesus till honom / Iach såggher tigh icke till siw resor / utan sywtiyo sinnom siw resor / Sör then skul är himelriket liknat wedh en konung som wille holla råkēscap medh sina tienare / Och när han begynte råkna / kom en fram för honom som honom war skyldogh tiyo twsfend pund / och effter han hadhe icke ther han kunde betala medh / bödh herren ath han skulle sälas och hans hustrw och barn och alt thet han ätte / och betalas medh / Thå föll then tienaren nidh och badh honom och sadhe / Zerre haff tolamood medh mich / Iach will alt betala tigh / Thå önkadhe herren sigh offuer then tienaren / och lāt honö lös / och gaff honö till thz han war skyldoghē / Thå gick thñ tienaren vth och fan en aff sina medhtienare som honö war skyldogher hundradha penigar / och han toogh fatt vppå honö / och fick honö i halsten / och droggh honö och sadhe / Betala thz tw åst skyldogher / Thå föll hans medhtienare nidh / och badh honom säyandes / Haff tolamood medh mich / iach wil alt betala tigh / men han wille icke / utan gick bort och fastadhe honö i fengilse så lenghe han betaladhe thet han war skyldogh / Thå nw andre hans medhtienare sågho thet som stedde / tyckte them thet ganska illa wāra / och kōmo och kungiorde sinö herra alt thz steedt war / Thå kalladhe hans herre honö för sigh och sadhe till honom / Tw skalfactughe tienare alt thet tw skyldogh wast gaff iach tigh till / ty ath tw badh mich / skulle tw och icke haffua förbarmat tigh offuer thin medhtienare / som iach förbarmadhe mich offuer tigh? Och wart hans her-

re wredh /

★ kyrkione 2c)

Thz är sågh cristne för samblingene / Men för samblingē haffuer sedhan vthkōrat noghra the som förståndughast haffua warit / thñ thz nw säyes på alles theres weghna / thz är kyrkennes formen.